

A. Borchers, profesor de Teoria retoricii și de Comunicare publică la Minnesota State University Moorhead (SUA), își fondează discursul pe teza că din totdeauna cunoașterea a fost întotdeauna alterată de noile tehnologii ale comunicării, iar pentru a face față acestor schimbări trebuie să depășim teoriile tradiționale și să evaluăm comunicarea persuasivă în această eră a dezvoltării tehnologice.

Lucrarea propune o abordare interdisciplinară a studiului persuasiunii (antropologia, studiile culturale, sociologia, științele politice, istoria, marketing-ul) și prezintă cele mai recente abordări ale persuasiunii, punând accent pe conceptele și mecanismele sale fundamentale. Astfel, sunt discutate teoriile persuasiunii, locul persuasiunii în societatea contemporană, precum și problemele eticii în „era media”. Partea a doua a lucrării se centrează pe studiul variabilelor persuasiunii (audiența, imaginile vizale, limbajul, cultura, sursa, gândirea și motivația). Partea a treia – și ultima tratează contextele și aplicațiile persuasiunii în politică, publicitate și în relațiile interpersonale.

Scopul acestei lucrări este de a evidenția rolul pe care media și tehnologia îl joacă în practicile persuasive contemporane și de a prezenta strategii eficiente pentru dezvoltarea unei abordări critice a persuasiunii. Pe parcurs sunt marcate contribuțiile teoretice ale unor autori precum Walter Ong, Neil Postman, Kenneth Burke, Michael Calvin McGee, Katheleen Hall Jamieson și sunt aduse în discuție numeroase exemple din cultură, publicitate și politică.

Mihaela Istrate

Martin Griffiths

Relații internaționale (școli, curente, gânditori), București, Editura Ziua, 2003.

Cartea cuprinde cincizeci de gânditori-cheie ai domeniului relațiilor internaționale. Fiecare dintre aceștia beneficiază de o scurtă biografie, o bibliografie menționându-i toate

lucrările esențiale și, de asemenea, comentarii extinse asupra unor concepte, lucrări, inițiative etc. prin care respectivul și-a marcat prezența într-un veritabil *hall of fame* al relațiilor internaționale. Cartea funcționează astfel nu numai ca un dicționar, ca un memorator al disciplinei, dar și ca un manual, concis dar complet, fapt care, cel puțin pentru nivelul la care este reprezentată în limba română literatura de profil, constituie un atu cert.

De asemenea, teoreticienii la care se face referire sunt grupați în cunoscutele școli de gândire, precum realismul, liberalismul, radicalismul, teoriile societății internaționale, organizarea internațională, postmodernismul, feminismul, sociologia istorică și teoriile națiunii și naționalismului.

Pe lângă prezența „clasicilor” Edward Carr, Hans Morgenthau, Kenneth Waltz, Richard Rosecrance, Karl Deutsch, Henry Kissinger, cercetătorul care vine dinspre sociologie, antropologie etc. nu poate să nu-i remarce pe celebrii săi „confrăți” ale căror teorii și lucrări au fost convocate de Martin Griffiths în volumul de față pentru a da necesara rotunjime domeniului: A.G. Frank, Anthony Giddens, Immanuel Wallerstein, Ernest Gellner, Anthony D. Smith, Benedict Anderson. Este, de altfel, o tendință clară la nivel mondial a domeniului relațiilor internaționale, aceea de a-și recruta din ce în ce mai mulți specialiști din zona sociologiei.

Darie Cristea

Marian Zulean

Armata și societatea în tranziție, București, Editura Tritonic, 2003

Legătura indisolubilă dintre armată și societate este una dintre temele predilecte ale sociologiei militare, un rol aparte fiind rezervat controlului civil al armatei. Unul dintre clasicii sociologiei militare, Morris Janowitz sublinia că celor două trenduri majore ale societății moderne – creșterea